

egy negyedik nemzetközi váltójogi államértekezlet anyagát készíti elő, amelynek kétségtől hosszabb vagy rövidebb időn belül be kell következnie.

Sajnos, e kritika szűk keretei közt tudományos tételeivel még felületesen sem foglalkozhatunk. Erre még módunk lesz önálló tanulmányok keretében rátérni. Befejezésül azonban még ki kell emelnünk a munka jogpedagógiai értékét. Ebből a szempontból egy műnek elsődleges és minősített kellékei vannak. Előzők közé kell sorolnunk főképp a rendszer áttekinthetőségét, a stílus magasabb értelemben vett szabatoságát, a munka körültekintő, minden esethez szükségesre kiterjedő alaposágát. Minősített kellékei pedig, hogy a Szerző világnézetet adjon és arra neveljen; — továbbá, hogy a Szerző a holt betűkbe életet varázsoljon; ne hús és végnélküli tételek összessége legyen a mű, hanem a tételek holt betűiből az az élő jog tükröződjön vissza, amely a céljukért dolgozó és létükért küzdő emberek életviszonyait rendezi.

Bozóky Géza munkája a minősített kellékszempontokat is maradéktalanul megvalósítja, mert történelmi utalásaiban világnézetre nevel és mert mondanivalója személyes élményként hat; tisztán látjuk a problémákat és töprengésre készít bennünket. Ezeknek a szempontoknak érvényesülésével Bozóky Géza az egyetemi tanár legszentebb hivatását töltötte be és utat mutatott arra, hogy mi az a helyes út, amely jogászképzésünk és tudományos utánpótlásunk sokat vitatott problémájának megoldásához vezet: a jogpedagógiai szempontok érvényesülésével oly művek írása, amelyek tanulmányozójuk érdeklődését magukhoz bilincselik.

Dr. Rudolf Lóránt.

Az adók és illetékek zsebkönyve. Szerkesztették: Dr. Hegyessy Gyula, Dr. Nagy Dezső Bálint és Dr. Almásy Károly pénzügyi titkár. A 400 oldalas kis zsebkönyv lényegesen átdolgozott és bővített kiadása hézagpótló az adó- és illetékjog áriási terjedelmű területén. A szerzők maguk írják előszavukban, hogy „az óriási anyagot e kis alakú zsebkönyvbe beszorítani csakis úgy lehetett, hogy mindenből csupán a legfontosabbakat, nevezetesen azokat a tudnivalókat adták, melyekre a mindennapi életben állandóan szükség van“. A joganyag aprólékosabb részébe való behatolás és a joggyakorlat tüzetesebb vizsgálatára is módot nyújt a könyv azáltal, hogy a szövegben mindenütt feltünteti a vonatkozó törvényhelyre való utalást és ezzel a részletesebb vizsgálódás céljaira is utat mutat. Úgy a szakembernek, mint az adó- és illetékügyekkel foglalkozó laikusoknak nagyon jó útmutatóul szolgál a könyv, mely könnyen áttekinthető szerkesztésénél fogva az összes felmerülhető adó és illeték kérdésekkel foglalkozik.

A szerzők az adóügyi rész függelékeként táblázatos összeállítást is mellékelnek a könyvhöz. Ezenfelül Kasztner Jenő számvevő-ségi főtitkár szerkesztésében ismertetik a székesfővárosi közszolgáltatásokat is, mely összeállítás szintén igen használható. A pénzügyi hatóságok területe és székhelye, valamint a törvénykezési illetékek táblázata egészíti ki a munkát, mely azonban nélkülözi a betűsoros tárgymutatót, ami a munkának elengedhetetlen feltétele volna.